

Küçük Deniz Kızının Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Deniz Kızının Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Bir zamanlar, ısıltılı mavi okyanusta, sıcak şeftali rengi tenli ve uzun dalgalı turkuaz saçlı küçük bir deniz kızı yaşarmış. Deniz kabuğu tokası ve minik beyaz incilerden bir kolye takarmış. Mercan bahçelerinde yüzerken turkuaz kuyruğu parıldarmış. Keşfetmeyi ve yeni arkadaşlar edinmeyi çok severmiş. Her gün büyük ve güzel denizde yeni bir maceraymış.

Güneşli bir sabah, küçük deniz kızı yosunlara dolanmış minik bir deniz atı bulmuş. Deniz atı parlak mercan turuncusu renginde, sarı benekli ve kocaman yuvarlak mavi gözlüymüş. Korkmuş ve sıkışmış görünüyormuş. "Endişelenme, sana yardım edeceğim!" demiş deniz kızı. Nazik elleriyle onu yosunlardan kurtarmış. Deniz atı mutlu bir gülümsemeye bakmış. "Benim adım Pip," demiş. "Beni kurtardığın için teşekkürler!"

O günden sonra küçük deniz kızı ve Pip en iyi arkadaş olmuşlar. Pip sadece onun avucu kadarmış ama cesur bir kalbi varmış. Her yere minik, örgü yosundan bir çanta taşımış. "Çantanda ne var?" diye sormuş deniz kızı. "Sadece bulduğum hazineler," demiş Pip. "Bugün gizli bir mercan kütüphanesinin haritasını buldum!" Küçük deniz kızının kehribar gözleri heyecanla kocaman açılmış.

Harita onları rengarenk mercanlardan bir labirentten geçirmiş. Dalgalanan deniz yelpazelerinin ve hızla yüzen balıkların yanından geçmişler. "Doğru yolda olduğumuzdan emin misin?" diye sormuş küçük deniz kızı. Pip kocaman mavi gözleriyle haritaya bakmış. "Evet! Şu uzun mor süngerin hemen ötesinde!" Sonunda pembe mercandan yapılmış parlayan bir kemer görmüşler. "Buldum!" diye birlikte sevinmişler.

Kemerin içinde şimdiye kadar gördükleri en muhteşem kütüphane varmış. Duvarlar boyunca ışıltılı deniz kabuklarından yapılmış kitaplar dizilmiş. Bazı kitaplar elmas gibi parıltıyor, bazıları ay ışığı gibi parlıyormuş. "Hoş geldiniz, küçükler," demiş nazik bir ses. Bu, uzun beyaz sakallı ve yuvarlak gözlüklü, yaşlı ve bilge bir kaplumbağa olan Dede Mercan'mış. "Ben buradaki kütüphaneciyim. Bu kitaplar okyanusun hikâyelerini saklar."

Dede Mercan onlara kitapların nasıl çalıştığını göstermiş. Her deniz kabuğu kitabı açıldığında, suda dans eden resimler ve kelimeler ortaya çıkarmış. "Bu cesur yunusları anlatıyor," demiş. "Bu da batık gemilerin hikâyesini anlatıyor." Küçük deniz kızı ve Pip kocaman gözlerle dinlemişler. "Hepsini okuyabilir miyiz?" diye sormuş Pip. Dede Mercan kıkırdamış. "Bir gün, küçük dostum. Bir gün."

Aniden su soğumuş ve kararmış. Bir fırtına geliyormuş! Yukarıdaki dalgalar çalkalanıp kükremiş. "Çabuk, kitapları korumalıyız!" diye bağırması Dede Mercan. Ama daha kıpırdamadan güçlü bir akıntı kütüphaneyi süpürmüş. Kitaplar raflardan uçup her yere dağılmış. "Olamaz!" diye nefesi kesilmiş küçük deniz kızının. "Kitaplar her yerde!"

Fırtına şiddetlenerek deniz kabuğu kitaplarını dört bir yana savurmuş. Bazıları yüzeye doğru yüzmüş, bazıları karanlık yarıklara batmış. Küçük deniz kızı onları yakalamaya çalışmış ama çok hızlılarmış. "Hepsine yetişemiyorum!" diye ağlamış. Pip kitapların dağılışını izlemiş. Kocaman mavi gözleri endişeyle dolmuş. Sonra derin bir nefes almış. "Bir fikrim var!" diye bağırmış.

Pip hızla çantasına yüzmüş ve yosundan yapılmış minik bir ağ çıkarmış. "Küçük olabilirim ama hızlıyım!" demiş. En yakındaki kitabın peşinden fırlamış ve onu ağıyla yakalamış. Sonra bir sonrakine hızla yüzmüş. Küçük deniz kızı, Pip'in kütüphanede hızla dolaşıp kitapları tek tek toplamasını hayranlıkla izlemiş. "Harika iş, Pip!" diye tezahürat yapmış.

Pip o kadar hızlıymış ki, küçük deniz kızının ulaşamadığı minik boşluklara sığabiliyormuş. Bir kitabı kayanın arkasından, bir diğerini mercan çıkıntısının altından kurtarmış. "Üç tane buldum!" diye seslenmiş. "Şimdi beş!" Küçük deniz kızı, Pip'in topladığı kitapları güvenli bir köşeye taşıyarak yardım etmiş. Birlikte harika bir takım olmuşlar. Dede Mercan bile etkilenmiş.

Saatler geçmiş gibi göründükten sonra fırtına nihayet dinmiş. Su yeniden sakin ve berrak olmuş. Pip bitkin ama mutluymuş. Çantası kitaplarla dolmuş, etrafında daha fazlası yığılmış. "Başardın, Pip!" demiş küçük deniz kızı, ona nazikçe sarılarak. "Kitapları kurtardın!" Pip'in minik sırt yüzgeci gururla titremiş. "Birlikte başardık," demiş.

Dede Mercan yavaşca yanlarına yüzmüş, kahverengi gözleri deniz kabuğu gözlüklerinin ardında parıldııyormuş. "Bu kadar küçük bir deniz atından böyle bir cesaret hiç görmemiştim," demiş. "Pip, en küçük arkadaşın bile büyük fark yaratabileceğini gösterdin." Pip'in boynuna minik bir deniz kabuğu madalyası takmış. "Bu, cesaretin ve nezaketin için." Pip kızarmış, sarı benekleri parlamış.

Küçük deniz kızı arkadaşına gülümsemiş. "Her zaman özel olduğunu biliyordum, Pip," demiş. "Büyük işler yapmak için büyük olman gerekmez." Pip kıvrık kuyruğuyla onun parmağına sarılmış. "Ve iyi bir arkadaş olmak için de büyük olman gerekmez," diye yanıtlamış. Dede Mercan'ı ve mercan kütüphanesini sık sık ziyaret etmeye ve her fırsatta başkalarına yardım etmeye söz vermişler.

O günden sonra küçük deniz kızı ve Pip, okyanusun her yerinde en iyi arkadaşlar olarak tanınmışlar. Her zaman başkalarına yardım ederek daha birçok maceraya atılmışlar. Ve biri "Yardım etmek için çok küçüksün" dediğinde, Pip gülümseyip "Küçük arkadaşlar büyük fark yaratabilir!" dermiş. Ve haklıymış.

Bir akşam, güneş okyanusun üzerinde batarken, küçük deniz kızı ve Pip bir kayanın üstünde oturup dalgaları izlemişler. "Seni bulduğum için çok mutluyum," demiş küçük deniz kızı. "Ben de," demiş Pip. "Dostluk her şeyi daha parlak yapar." Işıltılı denize bakmışlar ve ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, nezaketin ve takım çalışmasının her zaman yolu aydınlatacağını bilmişler.

Ve böylece, derin mavi okyanusta, küçük deniz kızı ve minik arkadaşı Pip mutlu mesut yaşamışlar; her gün en güzel maceraların arkadaşlarla paylaşıldığını kanıtlamışlar. Hikâyeleri bize ne kadar küçük olursak olalım hepimizin büyük fark yaratabileceğini hatırlatır. Ve bu, hepsinin en büyük hazinesidir.